

תפ"ח 22427/06/14 - המאשימה, מדינת ישראל נגד הנאשמים, נסים בוחדנה (עציר),, איגור למבריצקי (עציר),

בית המשפט המחוזי בחיפה

19 נובמבר 2014

תפ"ח 22427-06-14 מדינת ישראל נ' בוחדנה(עציר) ואח'

בפני הרכב כב' השופטים:

רון שפירא, סגן נשיא [אב"ד]

אברהם אליקים

תמר נאות פרי

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. נסים בוחדנה (עציר),

2. איגור למבריצקי (עציר),

החלטה

בעניין הנאשם 2 בלבד

מבוא

1. הנאשם מס' 2 (להלן- הנאשם) הואשם בקשירת קשר עם אחרים לביצוע עבירות שהן פשע דהיינו: סרסרות למעשי זנות, גרימה וניסיון גרימה לעזיבת המדינה לשם העסקה בזנות, איסור פרסום בדבר שרותי זנות, עבירות

עמוד 1

בנשק, ואיסור הלבנת הון, עבירות לפי סעיפים 499(א), 376ב(א), 199(א)+ב, 205ג(א), 25,29, ו-144(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וסעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון התש"ס-2000.

2. כתב האישום הוגש נגד הנאשם ונאשם נוסף, (נאשם 1) ובנוסף הוגש כתב אישום בהליך נפרד נגד אשתו של נאשם 1, שותפתם של הנאשמים לחלק מהעבירות. בד בבד עם הגשתו של כתב האישום התבקשה שמיעת עדותן המוקדמת של המתלוננות- ארבע נשים שנתנו או היו מיועדות לתת שירותי זנות. לאחר שמיעתן של המתלוננות, הודו נאשם 1 ואשתו במסגרת הסדר טיעון בעובדותיהם של כתבי אישום מתוקנים ומשפטים הסתיים.

ייצוגו של הנאשם הוחלף ובישיבה שנקבעה למתן תגובה לכתב האישום טען טענה מקדמית ולפיה ביקש להורות על ביטול כתב האישום בשל אכיפה בררנית בהסתמך על סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982.

לטענתו, 3 מתוך 4 הנשים הובאו לישראל על ידי אחרים, הועסקו בזנות על ידי אחרים באילת, בבת-ים ובתל אביב, ובכלל זה נעזרו אותם אחרים בנהגים.

פרטי אותם "אחרים" ידועים למאשימה וב"כ הנאשם אף נקב בשמם ולמרות זאת לבירור אשמתם נעשתה פעולת חקירה אחת בלבד כמתואר במזכר מיום 18.6.2014 (נ/1) והאזנת סתר (נ/2), ולכן לטענת הנאשם, המאשימה הפלתה לרעה את הנאשמים בתיק זה ולא עשתה דבר ביחס למעורבים אחרים, לתמיכה בטענותיו הפנה לע"פ 6328/12 **מדינת ישראל נגד פרץ** (10.3.2013) (להלן-ענין פרץ) ולע"פ (מחוזי ירושלים) 10645-02-14 **מדינת ישראל נגד ממון** (25.8.2014) (להלן-ענין ממון).

3. נעתרנו לבקשת המאשימה למסור תגובתה בכתב ובתגובתה הבהירה כי לגבי מעורבים הקשורים בעבירות תיק זה, החשודים שהוזכרו על ידי הסנגור נחקרו תחת אזהרה, נפתח נגדם תיק פלילי אך טרם התקבלה החלטה בעניינם, החלטה שתתקבל לאחר מיצוי כל ההליכים המקדמיים. באשר לחשודים בביצוע עבירות במחוזות אחרים, הועבר המידע להמשך טיפול באותן יחידות.

המאשימה מבקשת לדחות את הבקשה מאחר ולא הונחה תשתית עובדתית לטענה כי פעלה בסתירה מהותית לעקרונות צדק והגינות משפטית. מהראיות שנאספו בחקירה מאומצת, סמויה וגלויה, עולה לטענתה כי הסנגור משווה מקרים שונים מבחינת שיקולי התביעה בהעמדה לדין, ומבחינה ראייתית. עוד מוסיפה המאשימה כי ההגינות וחוש הצדק מחייבים הותרת כתב האישום על כנו מעצם הודייתם והרשעתם של שותפיו של הנאשם במסגרת הסדר טיעון.

4. הנאשם בתגובה לתשובה המאשימה חזר במפורט על טענותיו וביקש לבטל את כתב האישום בשל אכיפה בררנית ואפליה פסולה.

דין

5. לאחר שניתחנו ובחנו את טענות הצדדים אנו סבורים כי דין הבקשה לביטול כתב האישום להידחות.

לבית משפט סמכות לבטל כתב אישום במקרה של אכיפה בררנית המקנה לנאשם "הגנה מן הצדק" וביטוי לכך ניתן למצוא בסעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי מסמיך את בית המשפט לבטל כתב אישום במקרה בו:

"(10) הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית".

הכלל הוא כי למאשימה ככל רשות מינהלית עומדת חזקת התקינות המינהלית, שלפיה מוחזקת היא כמי שפעלה כדין - כל עוד לא הוכח אחרת ועל-מנת להפריך חזקה זו, על הנאשם הטוען לאכיפה בררנית לנסות לסותר ולהוכיח כי בוצעה לכאורה הבחנה לא ראויה בין מי שנתוניהם הרלוונטיים שווים, הנאשם במקרה זה לא עמד בנטל המוטל עליו, הגם שאנו מודעים לקושי האינהרנטי הטמון בהוכחת כוונה להפלות כשהמידע מצוי בידי רשויות האכיפה, (ראו לענין זה מיכל טמיר, אכיפה סלקטיבית נבו הוצאה לאור בע"מ"תשס"ח-2008 עמוד 450).

נפנה בענין זה לע"פ 3667/13 ח'טיב נגד מדינת ישראל (14.10.2014):

"לא כל הבחנה שבין העמדתו לדין של פלוני ובין אי-העמדתו לדין של אלמוני, יהא עניינם קרוב ככל שיהא, הינה הבחנה פסולה המהווה אכיפה בררנית. כך הדבר במקרים שבהם על-אף הדמיון שבין מעשיהם של שניים, קיים שוני אשר מצדיק התייחסות נבדלת בשאלת הגשתו של כתב אישום".

כפי שמפורט בתגובת המאשימה בשלב זה נחשפנו רק לחלק מחומר הראיות ואין בפנינו ראיות כל שהן בקשר להליכי החקירה בתיקים אחרים או לגבי חקירת מעורבים נוספים שנחקרו בתיק זה.

עוד נפנה לפסק דינו של כב' הנשיא גרוניס בענין פרץ אליו הפנו שני הצדדים בטיועוניהם:

"הטענה של אכיפה בררנית, המועלית על ידי נאשם בהליך פלילי, עשויה להוביל לביטולו של כתב האישום. המשמעות היא שנאשם לא יעמוד לדין, על אף שעל פי עמדתה של המאשימה קיים סיכוי סביר להרשעה וקיים אינטרס ציבורי בניהול הליך פלילי...תוצאה כה מרחיקת לכת מחייבת התייחסות זהירה במיוחד מצד בית המשפט, כאשר מועלית בפניו טענה כאמור. יש לזכור כי אין שום אפשרות מעשית לנהל חקירה בכל מקרה של חשד לביצועה של עבירה פלילית ואין לצפות שבכל מקרה בו נמצא כי קיים סיכוי סביר להרשעה אומנם יוגש כתב אישום.הטעם המרכזי לכך ששום מערכת של אכיפת חוק אינה אוכפת כל חוק ובכל עת נובע בעיקר מכך שהמשאבים שבידי רשויות החקירה והתביעה הם מוגבלים...נראה, כי על הנאשם להראות, כי לאורך זמן ובאופן שיטתי (או קרוב לכך) קיבלו הרשויות המינהליות במקרים דומים החלטות שונות מאלה שנתקבלו במקרה שלו", ע"פ 6328/12 מדינת ישראל נגד פרץ, (10.9.2013).

ככל שמדובר בהתנהגות כלפי שווים, נזכיר כי נגד שני שותפיו של הנאשם, נסים בוחדנה ואנה גכטמן, הוגשו כתבי אישום, הם הודו והורשעו במסגרת עסקות טעון, כך שביטול כתב האישום במקרה זה יעמוד גם מסיבה זו "בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית" (כפי שטוענת המאשימה).

מיותר לציין כי לנאשם מיוחסות בכתב האישום עבירות נוספות מהן התעלם הסנגור, עבירות בנשק ואסור הלבנת הון שמחדדות את השוני בינו לבין המעורבים האחרים שהוזכרו על ידו.

עוד נעיר, בהתייחס לענין ממן הנ"ל, אליו הפנה הסנגור, הענין שם שונה מהענין דכאן, היות ושם דובר על ביטול כתב אישום מאחר ותלונות הנאשם בדבר תקיפה מצד השוטרים לא התבררו ונסגרו מחמת "חוסר ענין לציבור".

בטרם סיום נזכיר כי הגם שמדובר בטענה המצויה בחוק סדר הדין הפלילי בפרק של טענות מקדמיות, מכירים בתי המשפט באפשרות להעלות טענה זו גם בשלבים מאוחרים יותר של ההליך הפלילי, בטרם הכרעת הדין ואף לאחריה. החלטתנו זו אינה חוסמת את הנאשם מפני העלאת הטענה בעתיד ולאחר שתונח בפני בית המשפט תשתית עובדתית ראויה (ראו י' נקדימון, הגנה מן הצדק, מהדורה שנייה תשס"ט-2009, עמוד 477 ואילך).

6. לסיכום - אנו דוחים את הטענה לביטול כתב האישום בשל אכיפה בררנית.

הבקשה לביטול כתב האישום - נדחית.

ניתנה היום, כ"ו חשוון תשע"ה, 19 נובמבר 2014, במעמד הצדדים ובאי כוחם.